

قرآني بيان

مولي علي

جي سخاوت جي شان

مدني مراکز (فيضان ۽ مدينه) ۽ شعبه امام مساجد (دعوت اسلامي) جي تحت مسجدين جي لاء

جي جمعة المبارک جو

مدني مراکز (فيضانءِ مديني) ۽ شعبه امام مساجد (دعوت اسلامي) جي تحت مسجدن جي لاءِ 21 مارچ 2025ء (متوقع اسلامي تاريخ 20 رمضان المعظم 1446 هـ) جي جمعۃ المبارڪ جو

قرآني بيان

ببنام

مولي علي جي سخاوت جي شان

هن بيان ۾ توهان ڄاڻي سگهندؤ...

... مولي علي رَضِيَ اللهُ عَنْهُ جي شهادت جو واقعو

... 4 درهم خيرات ڪرڻ جا 4 انداز

... حيدر جي گهراڻي جي نرالي سخاوت

... عيد تي غريبن کي ياد رکڻ!

پيشڪش

المَدِينَةُ الْعِلْمِيَّة (اسلامڪ ريسرچ سينٽر)

(شعبه بياناتِ دعوتِ اسلامي)

ترجمو: ٽرانسليشن ڊيپارٽمنٽ (دعوتِ اسلامي)

For Feedback: +92 315 2692786

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ط وَالصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى خَاتَمِ النَّبِيِّنَّ ط
 اَمَّا بَعْدُ فَاَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ ط بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ط
 وَالصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُوْلَ اللّٰهِ وَعَلٰى اٰلِكَ وَاَصْحٰبِكَ يَا حَبِيْبَ اللّٰهِ
 وَالصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللّٰهِ وَعَلٰى اٰلِكَ وَاَصْحٰبِكَ يَا نُوْرَ اللّٰهِ

نَوَيْتُ سُنَّتَ الْاِعْتِكَافِ (ترجمو: مون سنتِ اعتكاف جي نيت ڪئي)

دروود پاڪ جي فضيلت

سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمايو: مون تي درود پاڪ پڙهڻ پُل صراط تي نور آهي جيڪو جمعي جي ڏينهن مون تي 80 ڀيرا درود شريف پڙهندو ان جي 80 سالن جا گناهه معاف ٿي ويندا. (1)

پڙهتا رهون ڪثرت سے درود ان پہ سدا میں | اور ذکر کا بھی شوق پئے غوثِ رضادے (2)

صَلُّوْا عَلٰى الْحَبِيْبِ! صَلَّى اللهُ عَلٰى مُحَمَّدٍ

الوداع الوداع ماه رمضان...!!

پيارا اسلامي ڀائرو! رمضان المبارڪ جو آخري عشرو (ڏهاڪو) هلي رهيو آهي، الله ڪري هن سال رمضان جو مهينو 30 ڏينهن جو ٿي وڃي.

ديکھ ڪر چاند میں رو پڙا تھا سامنے ہجر کا غم کھڑا تھا
 جلد رخصت کا وقت آگيا ہے ہائے تڑپا کے رمضان چلا ہے
 اشک آنکھوں سے اب بہ رہے ہیں ہجر کا غم جو ہم سے رہے ہیں

1...الْفُرْدَوْسُ بِمَأْوَرِ الْخُطَابِ، جلد: 2، صفحہ: 408، حدیث: 3814۔

2...وسائل بخشش، صفحہ: 114۔

وہ دلِ غمزدہ جانتا ہے ہائے تڑپا کے رماض چلا ہے
 کر کے تقسيم بخشش کی اسناد آہ! رنجيدہ دل کر کے تُو شاد
 سب کو روتا ہوا چھوڑتا ہے ہائے تڑپا کے رماض چلا ہے (1)

رمضان المبارک جا اجا کجھ ڏينهن باقي آهن، افسوس! اهي بابرکت گھڙيون
 جلد ئي ختم ٿي وينديون، رمضان جو مهينو اسان کي داغ مُفارقت (يعني جدائي
 جو غم) ڏئي رخصت ٿي ويندو، تنهنڪري انهن برکت وارن لمحن کي غنيمت
 سمجهندي خوب توبه ۽ استغفار ڪيو، جيتريون وڌيڪ ٿي سگهن نيڪيون ڪيو
 جو زندگي ۾ ٻيهر رمضان جو مهينو نصيب ٿيندو يا نه ان جي اسان وٽ ڪا به
 ڪارتي ناهي.

الهي ره گئے رمضان کے آخري روزے | رہائی نارِ جہنم سے ہو عطا يارب!
 الٰہي ره گئیں رمضان کی آخري گھڑیاں | کرم سے بخش بھی دے ہم کو يارب! (2)

الله پاڪ اسان کي انهن برکت واري لمحن کي غنيمت ڄاڻڻ ۽ انهن ۾ خوب
 نيڪيون ڪري بخشش جو سامان ڪرڻ جي توفيق عطا فرمائي.

اٰمِيْن بِجَاهِ خَاتَمِ النَّبِيِّيْنَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

مولا علي رَضِيَ اللهُ عَنْهُ جي شهادت جو واقعو

21 رمضان المبارک مسلمانن جي چوٿين خليفِي حضرت اميرالمومنين حضرت
 مولا علي رَضِيَ اللهُ عَنْهُ جي شهادت جو ڏهاڙو آهي.

هي 40 سن هجري جو واقعو آهي، هن سال جي رمضان جو مقدس مهينو
 حضرت مولا علي رَضِيَ اللهُ عَنْهُ هيئن گذاريو جو هڪ افطار پنهنجي شهزادي امام
 حسن مجتبيٰ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ وٽ ڪندا، هڪ افطار امام حسين رَضِيَ اللهُ عَنْهُ وٽ ڪندا ۽

1... وسائلِ بخشش، صفحہ: 683 ملقطاً۔

2... وسائلِ فردوس، صفحہ: 28۔

هڪ افطار جي لاءِ حضرت عبدالله بن جعفر رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا وٽ تشریف وٺي ويندا هئا. معمول مبارڪ اهو جو 3 گرهن کان وڌيڪ کاڌو نه کائيندا ۽ فرمائيندا هئا: مون کي اهو سنو لڳندو آهي ته جڏهن مان الله پاڪ سان ملاقات ڪيان ته منهنجو پيٽ خالي هجي. شهادت واري رات (يعني جنهن رات جي صبح سندن تي قاتلاڻو حملو ٿيو) ان رات ته اها حالت رهي جو بار بار گهر کان ٻاهر نڪرندا ۽ آسمان ڏانهن ڏسي فرمائيندا هئا: الله پاڪ جو قسم! مون کي ڪا به ڪوڙي خبر ناهي ڏني وئي، هي اها ئي رات آهي جنهن جو وعدو ڪيو ويو آهي (جنهن ته پاڻ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ کي پنهنجي شهادت جو پهريان کان ئي علم هو). (1)

17 يا 19 رمضان المبارڪ جي صبح جو سحري جي وقت پاڻ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ اٿيا، فجر جي نماز جو وقت ٿيو ته سندن مسجد ڏانهن روانا ٿيا، رستي ۾ ماڻهن کي نماز جي لاءِ آواز ڏيندي وڃي رهيا هئا ته اوچتو ابن ملجم بديخت پاڻ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ تي تلوار جو زور سان وار ڪيو، جنهن جي شدت سان سندس پيشاني مبارڪ سخت زخمي ٿي پئي. ان دوران هر طرف کان ماڻهو ڊوڙندا آيا ۽ ابن ملجم بديخت کي گرفتار ڪري ورتو. هن دردناڪ واقعي کان 2 ڏينهن بعد سندن کي شهادت ملي. (2)

مولا علي رَضِيَ اللهُ عَنْهُ جو حسن سلوڪ

روايتن ۾ آهي: اميرالمؤمنين مولا علي رَضِيَ اللهُ عَنْهُ زخمي حالت ۾ هئا، ابن ملجم کي گرفتار ڪيو ويو هو، ان تي پاڻ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ فرمايو: ابن ملجم قيدي آهي، ان سان چڱو ورتاءُ ڪيو! ان کي چڱي جڳهه تي رکو...!! جيڪڏهن مان جيئرو رهيس ته منهنجي مرضي آهي ته مان ان کي معاف ڪيان يا بدلو وٺان، جيڪڏهن مان شهيد ٿي ويس ته الله پاڪ جي بارگاهه ۾ ان کان بدلو وٺندس. (3)

1...سوانح ڪربلا، صفحہ: 77 خلاصہ -

2...تاريخ الخلفاء، صفحہ: 112-113 ملتقطاً -

3...طبقات الڪبرى، جلد: 3، صفحہ: 25-

الله اڪبر! اي عاشقانِ شيرِ خدا! غور ڪيو! ابنِ مُلْجَم قاتلاڻو حملو ڪيو، ان جي حملي سبب حضرت مولا رَضِيَ اللهُ عَنْهُ زخمي آهن، شهادت ويجهو آهي، ان جي باوجود سندن ابنِ مُلْجَم سان ڪهڙو سنو سلوڪ ڪري رهيا آهن...!! افسوس! اڄڪلهه جاني دشمن سان سنو سلوڪ ڪرڻ ته رهي پري جي ڳالهه، اسان ته ڪجهه سِڪن خاطر پنهنجي سڳي ڀائرن سان وڙهڻ لڳندا آهيون، ٿوري ٿوري ڳالهه تان پنهنجي عزيز رشتيدارن سان مرڻ جيئن ختم ڪري ڇڏيندا آهيون. الله پاڪ اسان جي حال تي رحم ڪري. ڪاش! اسان مولا علي رَضِيَ اللهُ عَنْهُ جي سيرت کان سبق سکون ۽ جيڪو اسان سان برو سلوڪ ڪري، ان سان به چڱائي سان پيش ايندا ڪيون. الله پاڪ اسان کي عمل جي توفيق عطا فرمائي. **اٰوِينِ بِحَاوَايَمِ النَّبِيِّينَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ**

مولا علي رَضِيَ اللهُ عَنْهُ جي سخاوت جي شان

پيارا اسلامي ڀائرو! حضرت مولا علي شيرِ خدا رَضِيَ اللهُ عَنْهُ جي شان تمام بلند آهي، قرآن ڪريم جون ڪيئي آيتون سندن حق ۾ نازل ٿيون. حضرت مولا علي شيرِ خدا رَضِيَ اللهُ عَنْهُ جو نهايت پيارو وصف جنهن کي قرآن ڪريم هڪ کان وڌيڪ هنڌن تي بيان ڪيو، اهو آهي: سندن سخاوت جي شان ۽ صدقو خيرات ڪرڻ جي عادت. سخي ته ٻيا به ڪوڙ آهن، صحابه ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ جي سيرت پڙهي ڏسو! ڪيئي سخي ملندا پر سخاوت جو جيڪو نرالو انداز قرآن ڪريم حضرت مولا علي شيرِ خدا رَضِيَ اللهُ عَنْهُ جو بيان ڪيو آهي، هي سندن جو ئي خاصو آهي.

حضرت مولا علي شيرِ خدا رَضِيَ اللهُ عَنْهُ جي خصوصيت.

قرآن پاڪ ۾ هڪ اهڙي صديقي جو ذڪر به موجود آهي، جيڪو رڳو حضرت مولا علي رَضِيَ اللهُ عَنْهُ ئي ادا ڪيو آهي، ڪنهن ٻئي کي هن تي عمل جو وقت ئي نه مليو. اهو صدقو ڪهڙو آهي؟ الله فرمايو:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَاجَيْتُمُ الرَّسُولَ
فَقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَيْكُمْ صَدَقَةٌ ط
(پاره: 28، سورة مجادلہ: 12)

ترجمو کنز العرفان: اي ايمان وارو! جڏهن توهان رسول سان اڪيلائي ۾ ڪا ڳالهه عرض ڪرڻ چاهيو ته پنهنجي عرض کان پهريان ڪجهه صدقو ڏئي ڇڏيو.

هن آيتِ ڪريمه ۾ الله پاڪ حڪم ڏنو ته جڏهن توهان اسان جي پياري محبوب صَلَّ اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي خدمت ۾ اڪيلائي ۾ ڪجهه عرض ڪرڻو هجي ته ان عرض کان پهريان صدقو ڏيندا ڪيو! بعض روايتن موجب ان حڪم تي رڳو حضرت مولا علي شير خدا رَضِيَ اللهُ عَنْهُ عمل ڪيو، سندن هڪ دينار صدقو ڪري پياري آقا، مڪي مدني مصطفي صَلَّ اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کان 10 مسئلا پڇا. (1)

ڪو ٻيو صحابي به ان تي عمل ڪري ها، ان جو اڃا موقعو نه آيو هو ته اهو حڪم منسوخ ٿي ويو ۽ الله پاڪ هي آيتِ ڪريمه نازل فرمائي:

ءَأَشَقُّتُمْ أَنْ تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَيْكُمْ
صَدَقَتٍ ط فَاذْ لَمْ تَفْعَلُوا وَ تَابَ اللَّهُ
عَلَيْكُمْ فَاقْبِئُوا الصَّلَاةَ وَ اتُوا الزُّكُوتَ وَ
أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ ط

(پاره: 28، سورة مجادلہ: 13)

ترجمو کنز العرفان: ڇا توهان هن ڳالهه کان ڊڄي ويو جو توهان پنهنجي عرض کان پهريان ڪجهه صدقا ڏيو پوءِ جڏهن توهان (هي) نه ڪيو ۽ الله پنهنجي مهرباني سان توهان تي رجوع فرمايو ته توهان نماز قائم ڪيو ۽ زڪوة ڏيو ۽ الله ۽ ان جي رسول جا فرمانبردار رهو.

حضرت مولا علي شير خدا رَضِيَ اللهُ عَنْهُ فرمائن ٿا: جڏهن هي مبارڪ آيت:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَاجَيْتُمُ الرَّسُولَ
(پاره: 28، سورة مجادلہ: 12)

ترجمو کنز العرفان: اي ايمان وارو! جڏهن توهان رسول سان اڪيلائي ۾ ڪا ڳالهه عرض ڪرڻ چاهيو.

نازل ٿي ته الله پاڪ جي آخري نبي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ مون کي فرمايو: توهان جي خيال ۾ هڪ دينار نيڪ آهي؟ مون عرض ڪيو: ماڻهو ايتري جي طاقت نه رکندا. فرمايو: اڌ دينار. مون عرض ڪيو اهو به نه ڏئي سگهندا. حضور اڪرم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ارشاد فرمايو: پوءِ ڪيترو هئڻ گهرجي. مون عرض ڪيو: جو جي هڪ ڊائي جي برابر. فرمايو: توهان ته وڏا تنگ دست آهيو. پوءِ هي آيت نازل ٿي وئي:

ترجمو ڪنزالعرفان: ڇا توهان هن

ڳالهه کان ڊڄي ويو جو توهان پنهنجي عرض کان پهريان ڪجهه صدقا ڏيو.

ءَاَشْفَقْتُمْ أَنْ تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوٰكُمْ

صَدَقْتُمْ^ط (پاره: 28، سورة مجادله: 13)

حضرت علي المرتضيٰ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ فرمائن ٿا: سو منهنجي ڪري الله پاڪ هن امت تي آساني فرمائي ڇڏي.

سُبْحٰنَ اللهِ! هي حضرت مولا علي شير خدا رَضِيَ اللهُ عَنْهُ جو شان آهي، پوري امت ۾ سندن کي هڪ اهڙو صدقو ڏيڻ جي به سعادت حاصل آهي جو اهڙو صدقو ادا ڪرڻ جو ڪنهن کي موقعو ئي ناهي مليو.

يا علي المرتضيٰ، مولى علي مشڪل ٿا ۽ ٻين شير خدا، مولى علي مشڪل ٿا پڪير جوڙو سخا تو، ۾ فقير و بے نوا ٿو ۽ ڌا ۾ گدا، مولى علي مشڪل ٿا

4 درهم خيرات ڪرڻ جا 4 انداز

اهڙي طرح سيپاري: 3، سورت بقره، آيت: 274 ۾ به حضرت مولا علي شير خدا رَضِيَ اللهُ عَنْهُ جي نرالي سخاوت جو بيان آهي، الله پاڪ فرمائي ٿو:

ترجمو ڪنزالعرفان: اهي ماڻهو جيڪي رات ۾ ۽ ڏينهن ۾، لڪائي ۽ ظاهر پنهنجا مال خيرات ڪن ٿا انهن جي لاءِ انهن جو اجر انهن جي رب وٽ آهي. انهن تي نه ڪو خوف هوندو ۽ نه اهي غمگين هوندا.

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِاللَّيْلِ وَ النَّهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۖ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٧٤﴾ (پاره: 3، سورة بقره: 274)

هڪ قول موجب هيءَ آيت مسلمانن جي چوٿين خليفي امير المومنين حضرت مولا علي شير خدا رَضِيَ اللهُ عَنْهُ جي شان ۾ نازل ٿي، حضرت مولا علي شير خدا رَضِيَ اللهُ عَنْهُ وٽ فقط 4 درهم هئا ۽ ٻيو ڪجهه نه هو. سندن اهي چارئي درهم راهِ خدا ۾ صدقو ڪري ڇڏيا ۽ صدقو ڪرڻ جو انداز ڪيترو نرالو هو، سندن هڪ درهم ڏينهن جي وقت صدقو ڪيو، هڪ درهم اعلانيه طور صدقو ڪيو ۽ هڪ درهم لڪائي ڪري صدقو ڪيو. (1)

الله ڪريم ڪي هي علي المرتضيٰ جي ادا پسند آئي ته الله پاڪ هيءَ آيت ڪريم نازل فرمائي ۽ فرمايو ته جيڪي ماڻهو پنهنجو مال رات ۽ ڏينهن ۾ گجهي ۽ ظاهري طور تي صدقو ڪندا آهن، انهن لاءِ سندن رب وٽ اجر آهي، انهن تي نه ڪو خوف هوندو ۽ نه اهي غمگين ٿيندا.

پيڪرِ جُودو سخا تو، ميں فقير و بے نوا تو ۽ داتا ميں گدا، مولى على مشڪلستا
بھيڪ ليٺي ڪيلئي، دربار ميں منگتا ترا لے ڪے ڪشڪول آگيا، مولى على مشڪلستا
ڪيون پھروں درد، بھلا خيرات ليٺي ڪيلئي ميں فقط منگتا ترا، مولى على مشڪلستا

اسان جو خيرات ڪرڻ جو انداز

سُبْحَانَ اللهِ! ڇا شان آهي مسلمانن جي چوٿين خليفي امير المومنين حضرت مولا

علي رَضِيَ اللهُ عَنْهُ جو...!! سندن وت صرف 4 درهم ئي هئا، سندن اهي 4 ئي درهم خدا جي راه ۾ خيرات ڪري ڇڏيا! ۽ انداز چئن ئي جو الڳ رکيو، هڪ ڏينهن ۾ خيرات ڪيو، هڪ رات ۾، هڪ لڪائي خيرات ڪيو ۽ هڪ ظاهر ڪري جو خبر ناهي ته ڪهڙو درهم ۽ ڪهڙو انداز ۾ الله پاڪ کي پسند اچي وڃي ۽ وڌيڪ قبوليت جو شرف ماڻي ڪري رحمتن ۽ برڪتن ۾ وڌيڪ اضافي جو سبب بڻجي وڃي.

هي صحابي رسول، مولا ۽ ڪائنات رَضِيَ اللهُ عَنْهُ جو مبارڪ انداز آهي ۽ ٻئي طرف اسان جي حالت اها آهي ته جيڪڏهن ڪڏهن صدقو ۽ خيرات ڪرڻ جي همت ڪري به ورتي ته ڪٿي رضاءِ الهي جي نيت...! ڪهڙو اخلاص ۽ ڪاڻي جي لڳهت...! رڳو ڪهڙي طرح ماڻهن کي خبر پئجي وڃي ته حضرت اڄ هيترا روپيا خيرات ڪري ڇڏيا! جيستائين اسان جا صداقا ۽ خيرات مشهور نه ٿي وڃن سڪون ناهي ملندو، مسجد ۾ ڪجهه ڏئي ڇڏيو ته خواهش هوندي آهي ته امام صاحب نالو وٺي دعا ڪن ته جيئن ماڻهن کي منهنجي چندي ڏيڻ جي خبر پئجي وڃي. ڪنهن مسلمان جي خير خواهي ڪئي ته تمنا اها هوندي آهي ته هاڻي ڪا صورت اهڙي به بڻجي جو اسان جو نالو اچي وڃي، ماڻهن جون زبانون اسان جي سخاوت جا ترانا ڳائڻ، ڪنهن تي احسان ڪيو ته خواهش هوندي آهي ته هي اسان جو خادم بڻجي رهي، اسان جون تعريفون ڪري ڏهن ته قرآن پاڪ اسان کي احسان نه جٽائڻ (جٽائڻ) ۽ ان جو بدلو رڳو الله پاڪ کان گهرڻ جو حڪم ڏئي رهيو آهي:

ترجمو ڪنزالعرفان: اهي ماڻهو جيڪي پنهنجو مال الله جي وات ۾ خرچ ڪندا آهن پوءِ پنهنجي خرچ ڪرڻ کان بعد نه احسان جتائيندا آهن ۽ نه تڪليف ڏيندا آهن. انهن جو انعام انهن جي رب وٽ آهي.

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ ثُمَّ لَا يَتَّبِعُونَ مَا أَنْفَقُوا مَنًّا وَلَا
أَذَىٰ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۗ
(پاره: 3، سورة بقره: 262)

الله پاڪ اسان کي به مولا علي رَضِيَ اللهُ عَنْهُ جي سخاوت جي شان ۽ سخاوت جي انداز مان حصو نصيب فرمائي. ڪاش! حضرت مولا علي شيرِ خدا رَضِيَ اللهُ عَنْهُ جي صدقي ۾ اسان کي به اخلاص سان صدقو ۽ خيرات ڪرڻ جو جذبو ۽ سعادت نصيب ٿي وڃي. امين بِحَمْدِ خَاتِمِ النَّبِيِّينَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

مرا هر عمل بس ترے واسطے ہو اگر إخلاص ایسا عطا یا الٰہی! (1)
صَلُّوْا عَلَی الْحَبِیْب! صَلَّی اللهُ عَلَی مُحَمَّدٍ

حیدر جي گھراڻي جي نرالي سخاوت

پيارا اسلامي پاترو! قرآن ڪريم ۾ هڪ ٻئي مقام تي به حيدر جي گھراڻي جي نرالي سخاوت جو بيان آهي جيئن سيپاري: 29، سورت دهر، آيت: 8 ۽ 9 ۾ ارشاد ٿئي ٿو

ترجمو **کنز العرفان**: ۽ اهي الله جي محبت ۾ مسکين ۽ يتيم ۽ قيدي کي کاڌو کارائڻ ٿا اسان توهان کي خاص الله جي رضا جي لاءِ کاڌو کارايون ٿا. اسان توهان کان نه بدلو گهرون ٿا ۽ نه مهرباني.

وَيُطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَلَىٰ حَيْبِهِ مَسْكِينًا
وَيَتِيمًا وَآسِيرًا ﴿٨﴾ إِنَّمَا نَطْعِمُكُمْ لِرُوحِهِ اللَّهُ
لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَ لَا شُكْرًا ﴿٩﴾

(پاره: 29، سورة دهر: 8-9)

هن آيتِ كريمه ۾ امير المؤمنين حضرت علي **رَضِيَ اللهُ عَنْهُ** ۽ سندن اهلِ خانه جي ايمان افروز سخاوت جو بيان آهي، روايتن ۾ آهي: هڪ ڀيرو حضرت حسن ۽ حسين **رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا** بيمار ٿي پيا، جنهن تي سندن والد صاحب حضرت علي شيرِ خدا، انهن جي والده حضرت فاطمة الزهراء ۽ خادمه حضرت فضة **رَضِيَ اللهُ عَنْهُم** منت (باس) باسي ته الله پاڪ شهزادن کي صحت عطا فرمائيندو ته اسان 3 روزا رکنداسين.

جيئن ته الله پاڪ جو ڪرم ٿيو، ٻنهي شهزادن کي صحت نصيب ٿي، پوءِ منت (باس) پوري ڪرڻ لاءِ ٽنهي 3 روزا رکيا. حضرت علي المرتضيٰ شيرِ خدا **رَضِيَ اللهُ عَنْهُ** 3 صاع جو آندا، پهريون روزو رکيو، اڻڀار لاءِ هڪ صاع (يعني تقريباً 4 ڪلو جو) جون مانيون ٺاهيون ويون، اڻڀار جو وقت ٿيو ته ٽنهي روزيدارن جي سامهون مانيون رکيون ويون، اڻڀار جو انتظار ڪيو پئي ويو ته دروازي تي هڪ مسڪين حاضر ٿيو، ان ماني جو سوال ڪيو، سخي گهراڻو هو، در تي آيل سوالي هٿين خالي وڃي اهو پسند نه هو، تنهنڪري اهي سڀئي مانيون ان مسڪين کي ڏئي ڇڏيون ۽ پاڻ تنهي پاڻي سان روزو اڻڀار ڪيو. اڳين ڏينهن پيهر اڻڀار جو وقت ٿيو، هڪ صاع (يعني تقريباً 4 ڪلو) جو جون مانيون بڻايون ويون، دسترخوان تي رکيون ويون، اڻڀار جو انتظار ڪيو پئي ويو، اڄ هڪ يتيم دروازي تي آيو، ان به ماني جو سوال ڪيو، سخي گهراڻي اڄ به سڀئي

مانيون يتيم کي ڏئي ڇڏيون، پاڻ پاڻي سان افطار ڪري ڇڏيو. تيون ڏينهن آيو، وري هڪ صاع (تقريباً 4 ڪلو) جو جون مانيون بڻايون ويون، دسترخوان تي رکيون ويون، تئين ڏينهن به هڪ سوالي آيو، الله! الله! قربان وڃو! حيدر جي گهراڻي جي ڪيتري ڪمال سخاوت آهي، انهن حضراتِ عالي و قار تئين ڏينهن به صبر ڪيو ۽ سڀئي مانيون سوالي کي عطا ڪري پاڻ پاڻي سان افطار ڪري ورتو. (1)

بھوڪے ره کے خود آوروں کو کھلا دیتے تھے | کيسے صابر تھے محمد کے گھرانے والے

الله اکبر! پيارا اسلامي ڀائرو! اندازو لڳايو! هي ڪهڙو ايشار آهي، ڪهڙي نرالي سخاوت آهي! اهل بيت اطهار جو پاڪ گهراڻو، تي ڏينهن جا روزا، تي ڏينهن مانيون بڻجون، ۽ تي ڏينهن سوالي آيو. انهن پاڪ حضرات تي ڏينهن پنهنجون سڀئي مانيون صدقو ڪري پاڻ پاڻي سان روزو افطار ڪيائون.

الله پاڪ کي انهن پاڪ ماڻهن جو هي نرالو عمل ايترو پسند آيو جو رب ڪائنات قرآن پاڪ ۾ هن ايشار جو ذڪر فرمايو. هن ذڪر جو انداز به ڏسو! لفظن جي ترتيب تي ڌيان ڏيو! پهرئين ڏينهن مسڪين آيو هو، الله پاڪ فرمايو:

وَيُطِيبُونَ الطَّعَامَ عَلَىٰ حُبِّهِ مِسْكِينًا | ترجمو ڪنز العرفان: ۽ اهي الله جي محبت ۾ کاڌو ڪارائين ٿا مسڪين کي. (پاره: 29، سورة دهر: 8)

بئي ڏينهن يتيم آيو هو ته الله پاڪ بئي نمبر تي يتيم جو ذڪر ڪيو، فرمايو:

وَيَتِيمًا | ترجمو ڪنز العرفان: ۽ يتيم (کي) (پاره: 29، سورة دهر: 8)

تئين ڏينهن قيدي آيو هو ته الله پاڪ ان جو ذڪر تئين نمبر تي ڪندي فرمايو:

وَاسِيرًا | ترجمو ڪنز العرفان: ۽ قيدي (کي) (پاره: 29، سورة دهر: 8)

مرتضيٰ جي سخاوت جا چند حسين پهلو

پيارا اسلامي ڀائرو! هن آيتِ كريمه ۾ حضرت مولا علي شيرِ خدا ۽ سندن اهلِ خانه رَضِيَ اللهُ عَنْهُمْ جي نرالي سخاوت جا ڪجهه حسين پهلو بيان ڪيا ويا آهن. سڀ کان پهريان ته هي ڏسو جو جڏهن ڪو سخاوت ڪندو آهي ته ان ۾ 2 شيون تمام گهڻو اهم ڪردار ادا ڪنديون آهن:

(1) سخاوت ڪندي ان شخص جي پنهنجي حالت ڪهڙي آهي؟ (2) اها ڪهڙي شيءِ آهي جيڪا ان کي سخاوت ڪرڻ تي آماده ڪري رهي آهي؟ ڪنهن به سخي جي سخاوت جو وزن انهن ٻنهي شين سان بڻجندو آهي. الله پاڪ حيدر جي گهراڻي جي سخاوت جي انهن ٻنهي پهلوئن کي ٻن لفظن ۾ بيان ڪيو، فرمايو:

عَلَىٰ حَيْبِهِ (پاره: 29، سورة دهر: 8) | **ترجمو ڪنز العرفان:** ان جي محبت ۾

مفسرين ڪرام هن لفظن جون ٻه معنائون بيان ڪيون آهن:

(1) هي ته کاڌو ڪارائيندي وقت انهن کي پاڻ ان کاڌي جي تمام گهڻي حاجت ۽ خواهش هئي. (2) هي ته اهي الله پاڪ جي محبت ۾ کاڌو ڪارائي رهيا هئا. (1)

هي ٻنهي ڳالهين جو بيان ٿي ويو. حضرت مولا علي رَضِيَ اللهُ عَنْهُ ۽ سندن اهلِ خانه جڏهن هي سخاوت ڪري رهيا هئا، انهن جي حالت اهڙي هئي جو انهن ٽن ڏينهن جا روزا رکيا، ٽئي ڏينهن کاڌو حاضر ڪيو ويو، اهڙي حالت ۾ کين کاڌي جي ڪيتري حاجت ۽ خواهش هوندي آهي، اڄڪلهه رمضان المبارڪ آهي، اسان به روزا رکندا آهيون، افطار جي وقت اسان ان جو اندازو ڪري سگهون ٿا، قربان وڃو! حيدر جي گهراڻي سخاوت ڪئي، مانيون ايثار ڪيون ۽ اهي به ڪنهن وقت، ڪهڙي حالت ۾، جڏهن ته انهن کي پاڻ کائڻ جي سخت حاجت هئي. پنهنجو پيٽ

پرڀل هجي پوءِ انسان سخاوت ڪري ته اها ڳالهه آسان آهي پر پنهنجو پيٽ ڪاٽي (يعني پاڻ بکيو رهي ڪري) پي کي ڪرائي ڇڏڻ اها مشڪل ڳالهه آهي، حيدر جي گهراڻي جي سخاوت جو اهو شان آهي ته انهن کي پاڻ حاجت آهي، پاڻ کي ضرورت آهي پر هي پنهنجي حاجت ۽ ضروريات کي پٺيان رکندا آهن ۽ ٻين کي ڪرائي ڇڏيندا آهن.

پوءِ هي ڏسو! ته انهن کي هن سخاوت تي آماده ڪنهن شيءِ ڪيو؟ ڇا هي **مَعَاذَ اللَّهِ!** شهرت چاهين پيا، ماڻهن جي دلين ۾ پنهنجي محبت ۽ مقام وڌائڻ چاهين پيا؟ پنهنجي تعريفن جا خواهشمند هئا؟ نه...! هرگز نه...!! الله پاڪ فرمايو:

عَلَىٰ حَبِيبِهِ (پاره: 29، سورهُ دهر: 8) | ترجمو ڪنز العرفان: ان جي محبت ۾

مولا علي رَضِيَ اللهُ عَنْهُ جي گهراڻي وارا، هي پاڪ ماڻهو تي ڏينهن پاڻ پاڻي سان افطار ڪري، مسڪين، يتيم ۽ قيدي کي کاڌو ڪرائي رهيا هئا. ان جو سبب ڇا هو؟ الله پاڪ جي محبت...!! هيءُ اهڙي شاندار سخاوت الله پاڪ جي محبت ۾، ان جي رضا حاصل ڪرڻ لاءِ ڪري رهيا هئا.

سُبْحَانَ اللَّهِ! هن کي چوندا آهن سخاوت...!! اهو هوندو آهي ايتار...!! اسان پهرين ته سخاوت ڪريون ئي ڪڏهن ٿا؟ جيڪڏهن ڪندا به آهيون ته پهريان پنهنجون ضرورتون پوريون ڪندا آهيون، پوءِ ٻين جي طرف ڌيان ويندو آهي. وري جڏهن ڪجهه ٻين کي ڏيندا به آهيون ته رڳو ڪاري، ڏيڪاءُ، خودپسندي ۽ نه ڄاڻ ڪهڙين ڪهڙين باطني بيمارين ۾ وڪوڙجي ويندا آهيون.

ڪاش! حيدر جي گهراڻي جو صدقو الله پاڪ اسان کي اخلاص سان پرپور سخاوت جي توفيق عطا فرمائي.

ايتار جي زبردست فضيلت

ياد رکو! پنهنجي حاجت، پنهنجي ضرورت تي ٻين جي ضرورت کي ترجيح ڏيڻ

ڪي ئي ايتار چئبو آهي ۽ ايتار سخاوت جي بلند ترين صورت هوندي آهي. الله پاڪ جي آخري نبي، رسولِ هاشمي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن ارشاد فرمايو: ”جيڪو شخص ڪنهن شيءِ جي خواهش رکندو هجي، پوءِ ان خواهش کي روڪي ڪري پنهنجي مٿان (بئي کي) ترجيح ڏي، ته الله پاڪ ان کي بخشي ڇڏيندو آهي.“⁽¹⁾

سُبْحَانَ اللَّهِ! مولا علي شيرِ خدا رَضِيَ اللهُ عَنْهُ جو صدقو، الله پاڪ اسان کي ايتار ۽ سخاوت جي توفيق عطا فرمائي. ڪاش! بغير حساب جي جنت ۾ داخلو ملي وڃي.

اَمِينِ بِجَاوِزَاتِهِمُ النَّبِيِّينَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ -

بلا حساب هو جنت ۾ داخله يارٻ! پڙوس غلڌ ۾ سرور ڪا هو عطا يارٻ!
نبي ڪا صدقو سدا ڪيلئ تُو راضي هو | ڪبهي بهي هونا نه ناراض ياخدا! يارٻ!

صَلُّوْا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

شڪريي جي به طلب نه رکي

پيارا اسلامي پاترو! الله پاڪ حيدر جي گهراڻي جي نرالي سخاوت جو هڪ

پيو حسين پهلو به هن ئي آيت ۾ بيان فرمايو، ارشاد ٿئي ٿو:

اِنَّهَا نَطْعُكُمْ لَوْجِهَ اللَّهِ لَا نُرِيْدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَّ
لَا شُكُوْرًا ﴿٩﴾ اِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا
عَبُوْسًا قَبْطَرِيًّا ﴿١٠﴾

(پاره: 29، سورة دهر: 9-10)

ترجمو ڪترالعرفان: اسان توهان کي خاص الله جي رضا جي لاءِ ڪاڌو ڪاريون ٿا. اسان توهان کان نه بدلو گهرون ٿا ۽ نه مهرباني. بيشڪ اسان کي پنهنجي رب کان هڪ اهڙي ڏينهن جو خوف آهي جيڪو گهڻو سخت بيحد سخت آهي.

يعني نرالا سخي جڏهن مسڪين، يتيم ۽ قيدي کي ڪاڌو ڏيندا آهن ته انهن کي چوندا آهن: ”اسان اوهان کان بدلو نٿا گهرون، توهان اسان کي شڪريه چئو! Thanks“ چئو! اسان کي ان جي به ضرورت ناهي. اسان ته صرف الله پاڪ جي

1...إِتْحَافُ السَّادَةِ لِلزَّيْدِي، جلد: 9، صفحہ: 779، جامع الاحاديث، جلد: 3، صفحہ: 428، حديث: 9572۔

رضا ٿا چاهيون، افسوس! جلد ئي هڪ ڏينهن اچڻ وارو آهي، ان ڏينهن غير مسلمن جا چهره بگڙي ويندا، اسان کي ان ڏينهن جو خوف آهي.

اسان اوهان کي کاڌو انهيءَ ڪري ڪارايو ته جيئن اسين ان ڏينهن جي خوف کان امن ۾ رهون! (1)

پيارا اسلامي پاترو! هي اخلاص جو بلند ترين درجو آهي ته انسان جنهن تي احسان ڪيو، ان جي طرف کان شڪري جي به تمنا نه رکي. ان جي نظر صرف ۽ صرف الله پاڪ جي رضا تي هجي، بس!!... ان کانسواءِ ڪجهه به دل ۾ نه هجي.

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ! اسان جا اسلاف به اهڙي ئي سخاوت ڪندا هئا. مسلمانن جي پياري امڙ سائڻ، حضرت عائشه صديقہ طَيِّبَه ظَاهِرَه ۽ حضرت ام سلمه رَضِيَ اللهُ عَنْهَا جو مبارڪ معمول اهو هوندو هو ته جڏهن فقير ڏانهن ڪو هديو موڪلينديون هيون ته کڻي وڃڻ واري کي چونديون هيون ته ان جي دعائيءَ کي ياد رکي، پوءِ ان جهڙن ئي ڪلمن سان جواب ڏينديون ۽ چونديون هيون:

"دعا جي بدلي ان لاءِ دعا ڏني اٿئون ته جيئن اسان جو صدقو محفوظ رهي. (2)

ڪاش! اسان کي به اهڙي ئي سخاوت جي توفيق ملي، اسان به ڪنهن تي احسان ڪريون، صدقو ڏيون، پلائي ڪيون، پر ڪنهن به قسم جي بدلي جي خواهش نه ڪيون بلڪ اسان جو مقصد فقط الله پاڪ جي رضا هجي.

مرا هر عمل بس ترے واسطے ہو اگر اخلاص ایسا عطا یا الٰہی!

عید تي غریبن کي یاد رکو!

پيارا اسلامي پاترو! اسان حضرت مولا علي شير خدا رَضِيَ اللهُ عَنْهُ جي سخاوت جي شان ٻڌي، سندن ڪيڏا نه صدقو ۽ خيرات ڪرڻ جا شوقين هئا!

1...تفسير كبير، سورة دبر، زیر آیت: 10-9، جلد: 10، صفحہ: 748۔

تفسير مدارک، سورة دبر، زیر آیت: 9 - 10، جلد: 3، صفحہ: 578 ملقطاً۔

2...احياء علوم الدين، کتاب اسرار الزکاة، جلد: 1، صفحہ: 287۔

سندن وٽ چار درهر هئا، چارئي الله جي راه ۾ خرچ ڪري ڇڏيا. پاڻ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ ۽ سندن جي اهل خانہ تي ڏينهن روزا رکيا، تنهي لاءِ کاڌو تيار ٿيو پر ٽئي ڏينهن انهن پاڻي سان افطار ڪري کاڌو صدقو ڪري ڇڏيو. اسان کي به ان مان سبق حاصل ڪرڻ گهرجي! عيد ويجهو اچي رهي آهي. جيڪڏهن اسان ٿورو ئي غور ڪريون، ته اسان جي اوڙي پاڙي ۾، گلي ۾، عزيزن ۽ مٿن مائٽن ۾ ڪيترائي غريب ملندا، * جيڪڏهن الله پاڪ وسعت عطا فرمائي آهي ته اسان کي به انهن سان پلائي ڪرڻ گهرجي! * جيڪڏهن اسان پنهنجن ٻارن کي عيد جي شاپنگ ڪرائي رهيا آهيون يا ڪرائي چڪا آهيون ته انهن غريبن کي به ڪجهه نه ڪجهه ضرور ڏيون! * ڪيترا اهڙا يتيم ٻار هوندا جيڪي ٻين ٻارن کي عيد جي تياري ڪندي ڏسي اداس ٿي ويندا هوندا * ڪيترن جون اکيون آليون ٿينديون هونديون * ڪيترا سوچي رهيا هوندا ته اڄ جيڪڏهن اسان جا به والد هجن ها ته اهي به اسان کي عيد جي شاپنگ ڪرائن ها * ڪيترا ئي والدين، بازار جو رش ڏسي دل ئي دل ۾ سوچيندا هوندا ته ڪاش! اسان وٽ به وسعت هجي ها ته پنهنجن ٻارن لاءِ نوان ڪپڙا، نيون جوتيون وٺون ها. * ڪيترا ئي والدين پنهنجن ٻارن جي فرمائشن تي اندر ئي اندر ڏک محسوس ڪندا هوندا. الله پاڪ اسان کي وسعت عطا فرمائي آهي ته اسان کي انهن غريبن جو به خيال ڪرڻ گهرجي، انهن سان به پلائي سان پيش اچڻ گهرجي! اسان غريبن جي مدد ڪنداسين ته الله پاڪ اسان تي به مهرباني فرمائيندو! حضرت مولا علي رَضِيَ اللهُ عَنْهُ جن بي مثال سخاوت ڪئي، تي ڏينهن پاڻي سان افطار ڪيو افطار لاءِ تيار ڪيل کاڌو مسڪين، يتيم ۽ قيدي کي ڏئي ڇڏيو ته ان تي الله پاڪ سندن شان ڇا بيان فرمايو؟

بتو! ارشاد ٿئي ٿو:

فَوَقَّهْمُ اللَّهُ سَرَ ذَلِكَ الْيَوْمِ وَلَقَّهْمُ نَصْرَةً وَ سُرُورًا ﴿١١﴾ وَ جَزَاهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَ حَرِيرًا

ترجمو ڪنز العرفان: پوءِ الله انهن کي ان ڏينهن جي شر کان بچائي وٺندو ۽ انهن کي تازگي ۽ خوشي عطا فرمائيندو. ۽ انهن جي صبر تي انهن

کي جنت ۽ ريشمي ڪپڙا بدلي ۾ عطا فرمائيندو. اهي جنت ۾ تختن تي ٿيڪ لڳايل هوندا نه ان ۾ اُس ڏسندا نه ان ۾ سخت سردِي. ۽ انهن جا پاڇا انهن تي جهڪيل هوندا ۽ جنت جا چُڱا جهڪائي هيٺ ڪيل هوندا.

﴿مُتَّكِئِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ ۗ لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا ۖ وَدَائِبَةٌ عَلَيْهِمْ ظِلُّهَا وَذُلَّتْ قُفُوفُهُمْ تَذَرِيلاً﴾

﴿١٣﴾

(پاره: 29، سورة دهر: 11 تا 14)

هي آهي ايشار ۽ سخاوت جي آخروي جزا...! الله پاڪ اسان کي به غريبن، مسڪينن ۽ يتيمن جو خيال ڪرڻ جي توفيق عطا فرمائي.

اٰمِيْنَ بِجَاهِ خَاتَمِ النَّبِيِّيْنَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

عطيات جي ترغيب

پيارا اسلامي ڀائرو! توهان جي پنهنجي ديني تحريڪ دعوتِ اسلامي، هن وقت 80 کان وڌيڪ شعبن ۾ دين جي خدمت ڪرڻ ۾ مشغول آهي. **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ!**

﴿﴾ ڪنزالمدارس بورڊ جي نالي سان دعوتِ اسلامي جو پنهنجو تعليمي بورڊ آهي. ﴿﴾ تقريباً 16 هزار 500 کان وڌيڪ جامعات و مدارس المدينه (بوائز ۽ گرلز) قائم آهن، جن ۾ حفظ و ناظره، عالمِ ڪورس (درس نظامي)، مختلف تخصصات (Specialization)، فرائض علوم ڪورسز ڪرايا ويندا آهن ﴿﴾ جامعات و مدارس المدينه (بوائز ۽ گرلز) جي طلبا جو تعداد تقريباً 5 لک 23 هزار آهي. ﴿﴾ وڏي عمر جي اسلامي ڀائرن ۽ پيئرن کي قرآن ڪريم جي تعليم ڏيڻ لاءِ هن وقت تائين تقريباً 68 هزار کان وڌيڪ مدارس المدينه بالغان و بالغات قائم ڪيا ويا آهن، ﴿﴾ فيضان آن لائن اڪيڊمي جي ذريعي تقريباً 24 هزار طلبا و طالبات ديني تعليم حاصل ڪري رهيا آهن. ﴿﴾ هن وقت تائين تقريباً 21 دارالافتاءِ اهل سنت قائم ڪيا ويا آهن، جن ۾ شرعي رهنمائي جو تعداد هر ماھ اوسطاً 20 هزار آهي. ﴿﴾ المدينه العلميه (اسلامڪ ريسرچ سينٽر) (Islamic Research Center) جي ذريعي ديني لٽريچر تي تحقيقي ڪم ڪيو ويندو آهي،

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ! هن شعبي تحت هن وقت تائين 1784 ڪتابن ۽ رسالن تي ڪم ٿي چڪو آهي. هن شعبي ۾ ڪيترائي مدني عالِم سڳورا خدمت انجام ڏئي رهيا آهن، الله پاڪ جي ڪرم سان دعوتِ اسلامي انهن مدني عالمن کي باقاعده پگهارون ڏيندي آهي. ﴿﴾ ديني لٽريچر جي اشاعت لاءِ دعوتِ اسلامي پنهنجو اشاعتي ادارو مڪتبه المدينه قائم ڪيو آهي، جتي بهترين ۽ خوبصورت انداز ۾ ڪتابن جي اشاعت ڪئي ويندي آهي، تقسيم رسائل (يعني مختلف ڪتاب ۽ رسالا مفت ۾ ورهائڻ) جو سلسلو به جاري آهي ۽ ڪتاب وڪرو به ڪيا ويندا آهن ﴿﴾ سڄي دنيا ۾ ديني ڪمن جي ڌوم مچائڻ لاءِ دعوتِ اسلاميءَ جو مڪمل تنظيمي سيٽ اپ موجود آهي، ذيلي حلقي کان وٺي مرڪزي مجلس شوريٰ تائين پورو هڪ نظام قائم آهي، شهر شهر، ڳوٺ ڳوٺ ۾ ذميدار موجود آهن. ﴿﴾ عاشقانِ رسول جي تربيت ڪري انهن کي ديني ڪم ڪرڻ لاءِ ملڪ اندر ۽ ٻاهرين ملڪن ڏانهن موڪليو ويندو آهي، انهن کي باقاعده پگهارون ڏنيون وينديون آهن ۽ اهي فارغ البال (يعني ڪمائڻ کان بي پرواه) ٿي دين جي خدمت ڪندا آهن. ﴿﴾ ميڊيا جي مختلف پليٽ فارمز تي به خدمتِ دين جو سلسلو جاري آهي، ﴿﴾ پرنٽ ميڊيا (۾ ڪيترن ئي ڪتابن ۽ رسالن سان گڏوگڏ ماهوار فيضانِ مدينه، جي اشاعت جو سلسلو به جاري آهي جيڪو هن وقت دنيا جي 7 وڏين ٻولين ۾ شايع ٿيندڙ ڪثيرالاشاعت ماهوار رسالو آهي) ﴿﴾ سوشل ميڊيا (جهڙوڪ يوٽيوب (Youtube)، فيس بڪ (Facebook)، انسٽاگرام (Instagram) وغيره) تي تقريباً 100 اڪائونٽ موجود آهن، جن تي تقريباً 50 ملين (Million) يعني 5 ڪروڙ فالورز آهن، جڏهن ته ويوز (Views) جو تعداد بلينز (Billions) يعني 100 ڪروڙ کان به وڌيڪ ٿي چڪو آهي. ﴿﴾ ان کان علاوه مدني چينل اردو، انگريزي، بنگالي ٻولين ۾، ڪمز مدني چينل، بزرگن جو مدني چينل ۽ عربي ويب چينل ذريعي دين اسلام جي خدمت ڪئي پئي وڃي ﴿﴾ آءِ ٿي جي شعبي

طرفان هن وقت تائين 32 موبائل ايپلي ڪيشن ۽ 40 اسلامي ويب سائيتس لانچ ڪيون ويون آهن ﴿﴾ سموري دنيا جي مسلمانن جي خير خواهي لاءِ ايف جي آر ايف (FGRF) جو شعبو قائم ڪيو ويو آهي، جنهن جي تحت هن وقت تائين: ﴿﴾ 30 لک کان وڌيڪ وڻ پوکيا ويا آهن ﴿﴾ تقريباً 60 لک ماڻهن جي مدد ڪئي وئي آهي ﴿﴾ 5 هزار کان وڌيڪ گهر تعمير ڪيا ويا آهن ﴿﴾ 75 هزار کان وڌيڪ خون جون بوتلون عطيو ڪيون ويون آهن ﴿﴾ هيلٿ ڪيئر سينٽر ۾ هن وقت تائين 32 هزار کان وڌيڪ مريض علاج لاءِ اچي چڪا آهن.

انهن سڀني ۽ ٻين ديني ڪمن کي جاري رکڻ لاءِ دعوتِ اسلامي کي ڪروڙين روپين جا خرچ برداشت ڪرڻا پون ٿا. انهن خرچن کي پورو ڪرڻ لاءِ توهان به خدمتِ دين جي هن نيڪ ڪم ۾ پنهنجو حصو شامل ڪيو! پنهنجا عطيات دعوتِ اسلامي کي ڏيو، توهان جا عطيات يعني چنڊو ڪنهن به نيڪ، جائز، ديني، اصلاحي، فلاحِي، روحاني، خير خواهي، پلائي ۽ آمدني وڌائڻ جي جائز ۽ محفوظ ڪم ۾ لڳائي سگهجي ٿو ته جيئن وڌندڙ خرچن کي پورو ڪري سگهجي.

مدني قاعدو (Madani Qaida) موبائل ايپلي ڪيشن

پيارا اسلامي ڀائرو! قرآن ڪريم جو فيضان عام ڪرڻ جي لاءِ دعوتِ اسلامي جي I.T ڊيپارٽمنٽ هڪ موبائل ايپلي ڪيشن جاري ڪئي آهي، جنهن جو نالو آهي: مدني قاعدو (Madani Qaida). هن ايپلي ڪيشن ۾ مڪمل مدني قاعدو ۽ ان جي آڊيو (Audio) شامل ڪئي وئي آهي يعني هن ايپلي ڪيشن ۾ توهان مدني قاعدي جي جنهن اکر يا جنهن لفظ تي ڪلڪ (Click) ڪندؤ، آڊيو (Audio) ۾ ان جو تَلْفُظُ هلندو، ايئن هن ايپلي ڪيشن جي مدد سان آسانيءَ سان مدني قاعدو پڙهي ڪري، ان جي مشق (Practice) ڪري درست مخارج ۽ ضروري تجويد سڳي سگهجي ٿي. هي ايپلي ڪيشن پنهنجي اسمارٽ فون

۾ انسٽال ڪري وٺو، پاڻ به فائدو حاصل ڪيو ۽ ٻين کي به ترغيب ڏياريو.

درست ڇا آهي؟

(درست شرعي مسئلو ۽ عوام ۾ مشهور غلط مسئلي جي نشاندهي)

مسئلو: روزي جي حالت ۾ مسواڪ (ڏنڊ) ڪرڻ ۾ ڪو حرج ناهي.

وضاحت: عوام ۾ مشهور آهي ته روزي جي حالت ۾ ڏنڊ نٿو ڪري

سگهجي، اصل ۾ ائين ناهي، اصل مسئلو هي آهي ته روزي جي حالت ۾ هر

قسم جو ڏنڊ ڪري سگهو ٿا ان جي ڪرڻ سان روزو ناهي ٽٽندو بلڪ جهڙي

طرح عام ڏينهن ۾ مسواڪ ڪرڻ سنت آهي اهڙي طرح روزي جي حالت ۾

به سنت آهي. ها! البت هي ڳالهه ياد رهي ته جيڪڏهن روزيدار هئڻ ياد هجي

۽ چپائڻ کان ريشا ٽٽڻ يا ڏانڦو محسوس ٿئي ته چپائڻ کان بچڻ گهرجي. جنهن

ڏنڊ جا ريشا ٽٽندا هجن ۽ روزيدار هئڻ ياد هئڻ جي صورت ۾ ڏنڊ جو ڪو

ريشو حلق ۾ هليو ويو ته ان سان روزو ٽٽي پوندو. فتاويٰ عالمگير ۾ آهي:

روزي جي حالت ۾ مسواڪ ڪرڻ ۾ ڪو حرج ناهي چاهي مسواڪ خشڪ

هجي يا آلي ۽ چاهي صبح جو ڪئي وڃي يا شام جو. (1)

اسماءُ الحسنیٰ جون برکتون (وظيفو)

يَا بَارِئُ

جيڪو به هر جمعي تي 10 ڀيرا يَا بَارِئُ پڙهي وٺندو ڪري، الله پاڪ ان کي

پت عطا فرمائيندو. (2) إِنَّ شَاءَ اللَّهُ الْكَرِيمُ!

1... فتاوىٰ ہندیہ ، کتاب الصوم ، الباب الثالث فیما یکره للصائم وما لا یکره ، جلد:1، صفحہ:199۔

2...مدنی پنج سورہ ، صفحہ:248۔